

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τοῦτο είναι
κι' έδρα πάλιν αἱ Ἀθηναί.

Ἔτος χίλια δεκακόσα κι' ογδοήκοντα δεκτώ,
τὸ Ταμεῖο μας κλεισμένο καὶ τὸ χέρι ἀνοικτό.

Ὁ Ρωμηός τὴν εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
Κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέλωμαι — διότι τοὺς ἀνέχωμαι,
μοναχὰ ἴσως Ἐπιγίαια — καὶ ἴσως Ἐξωτερικόν,
ἰσπερὶ καιροὺς πτωχίας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δεκαπέντε καὶ ἴσως χέρι.
Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἀνκρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μίς ἴσως φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα.

Δύο τοῦ μηνὸς Γενάρη,
μούντζαις ὁ καθεὶς ἄς πάρη.

Ποῦντος ἐννενηντα εἰα καὶ ἑκτόμη ἑκατό,
μὲ χαρὰς καὶ μποναμάδες τοὺς Ρωμηούς μου χαριετώ.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχρονιά.

Ἡ Βασίλη τσελεπή, τρελλὴ καὶ παιχιδιάρη,
πὸ βαστάς ἴσως χέρι σου χαρτὶ καὶ καλαμάρι,
ἴσως καὶ πάλι νὰ μᾶς βρῆς ἴσως ἴδια καὶ ἴδια.
ἴσως πάλι καλῶς ὄρισε μὲ χίλια δεκά παιχιδία.
ἴσως ὅπου καὶ ἂν ἔρχεσαι μὲ τούρταις καὶ μὲ πῆταις
ἴσως καὶ τώρα νὰ μᾶς πῆς τῆς ἀλφαις καὶ τῆς βήταις.

Ἄη Βασίλη κέρνα μας μὲ ἀργυρὸ ποτήρι
καὶ κάθισε ἴσως Θεωρῆ τ' ὀλόχρυσο γεφύρι
νὰ ἴσως τὸν ἕνα κι' ἄλλον μας ἀτρέμητον σωτήρα,
νὰ ἴσως καὶ τὸ Μουσεῖον μας τὸ Νομισματικόν,
ποῦ μὲς σ' αὐτὸ δὲν ἄφησαν καὶ χάλκινον στατήρα
ἀπὸ μεγάλον ἔρωτα πρὸς πᾶν ἀρχαϊκόν.

Ἐλα καὶ πάλι, τσελεπή, τὸν τόπο μας νὰ ἴσως,
ἴσως τὸ περίσσευμα δὲν εἶναι παίξε γέλα,
ἴσως μὲς ἴσως αὐτιά μας ἄρχισε νὰ γλυκοτραγουδῆς
ἴσως ἀρχοντιά μας τὴν πολλή μὲ ὄλη σου τὴν τρέλλα.
ἴσως ἄρπαξε ἴσως χέρια σου μὲ τὸ τσουβάλι γρόσα
ἴσως σκόρπισέ τα ἴσως τοὺς Ρωμηούς καὶ δῶσε ὅσα ὅσα.

Ἐλα μαζί μας κάθισε νὰ φᾶς ψωμί κι' ἀλάτι
νὰ ἴσως καὶ τὸν Φιλήμονα ἐπάνω ἴσως Παλάτι.
Ἐλα νὰ ἴσως καὶ τὴν Βουλὴ, ποῦ εἶναι ν' ἀπορήσης,
καὶ τὸν Τρικοῦπη μοναχὸ συζήτησι νὰ κάνη,
καὶ ὅταν εἰς τὸν τόπο σου μὲ τὸ καλὸ γυρίσης
ἐκ τῆς Λαμίας πέρασε νὰ ἴσως τὸν Κοντογιάννη.

Ἐλα νὰ ἴσως τὸ Ἰμτιγιὰζ ἴσως τοῦ βασιληᾶ τὸ στήθος,
ἴσως νὰ ἴσως καὶ σοβαρῶν Νομοσχεδίων πλήθος,
ἴσως νὰ ἴσως ἴσως γράμματα σοφὰς μετρρυθμίσεις,
ἴσως νὰ ἴσως τοὺς μπόγηδες καὶ τὰς κατατομήσεις,
ἴσως νὰ ἴσως κανονισμοὺς μὲς ἴσως τοῦ σωρὸ τοῦ κάρου,
ἴσως νὰ ἴσως καὶ τὴν σοφὴ φυλλάδα τοῦ γαιδάρου.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχρονιά... τὸ ἔθνος πάει ντρίτα,
κι' ἔλατε τῆς Πρωτοχρονιάς νὰ κόψουμε τὴν πῆτα.
Ἄη Βασίλη ἄρχισε μαζί μας νὰ γελάς
καὶ γύρισε χαρούμενος ἴσως τὴν Καισαρεία πέρα,
καὶ ὅποιος ἴσως πῆ πῶς ἴσως ἐμπρὸς δὲν πάει κι' ἴσως Ἑλλάς
δὲν ξέρεῖ τί τοῦ γίνεται, κακὴ ψυχρὴ τοῦ ἴσως μέρα.

